

Шуменски общински вестник

Година III.

гр. Шуменъ, 20 октомврий 1942 год.

Брой 125

Излиза всѣки вторникъ.

АБОНАМЕНТЪ: 40 лева.

Броя — 1 лв.

органъ на Шуменската градска община

Основател на в-на — инж. ХР. ТОНЕВЪ.

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

Гл. редакторъ: ХР. ХАРАЛАМБИЕВЪ

„Дѣлото на Българския Червенъ Кръстъ е дѣло общонародно и неговитѣ родолюбиви и високо хуманни начинания трѣбва всѣки българинъ отъ сърце да поощри и подкрепи“.

Борисъ III.

Царь на българитѣ, Височайшъ покровителъ на Българския Червенъ Кръстъ.

П. Ивановъ — Луничъ

МЛАДЕЖТА

Всѣкога, когато ужасяващи събития разтърсватъ изъ основи свѣта и поставятъ съществуванетоъ му подъ знака на вѣчната тревога, на вѣчния бунтъ и стрѣхотна борба, които онищожаватъ духовнитѣ му и материални ценности, той хвърля измъченъ погледъ назадъ, по всички посоки на живота и презъ тъматата на гибелта на злото търси доброто, търси оная могъща, творческа сила, която, възправена срещу злото въ живота, би могла да го превъзмогне, да мине презъ страхотнитѣ му развалини и върху тѣхъ, върху развалинитѣ на духовнитѣ и материални ценности да изгради новъ миръ, новъ свѣтъ, ново време. Той я търси и намира. Тая могъща, творческа сила, която му вдъхва вѣра, бодростъ и надежда за победа въ борбитѣ на живота е младежта.

Младежта е символъ на свѣтлото, доброто, красивото, вѣчното въ настоящето и бждещето на живота. Тя е слънчевата усмивка на свѣта, радостта, смисъла и утехата на измъчено човѣчество. Въ гърдитѣ ѝ трептятъ най-свѣтлиятъ копнежъ за доброто и свѣтлото въ живота. Такава тя е била презъ вѣкове, такава е и днесъ, когато свѣта е раздѣленъ на две и вбди една жестока, гигантска борба, борба на смъртъ и животъ!

Днешната българска младежъ, ведно съ тая на европейскитѣ народи, се развива подъ знака на една желѣзна дисциплина, на една морална, висша воля за саможертва предъ олтаря на родината, предъ

олтаря на общочовѣшкото добруване.

Схващайки изключителнитѣ времена, въ които живѣе свѣта, тя се развива и живѣе съ будното съзнание за бждещето. Съ несломима смѣлостъ, интуитивна вѣра и дълбоко съзнание за отговорностъ предъ родината, предъ националната ни общностъ, предъ съвѣстятъ на историята и свѣта — организира съ една непоколебиматвърдостъ и упорита, съзнателна воля, духовнитѣ си и физически сили въ сферата на военната дисциплина и организация, за да даде колкото е възможно по-голямъ дѣлъ въ изграждането на новото мировъзрение, на новия редъ, всрѣдъ който отдѣлнитѣ нации и човѣчеството ще живѣятъ по-разумно, по-спокойно, по-човѣчно!

Върховнитѣ усилия, които полага днешната младежъ, за да израстне достойна за повелитѣ на новото време, налага по-големо внимание отъ страна на отговорнитѣ възпитателни фактори. Преценявайки усилията ѝ за създаване на една мощно организирана сила върху основитѣ на искренности, на взаимоуважението, другарството, вѣрата и любовта къмъ Отечеството, готова да даде доброволно данъ за националното и общочовѣшко благоденствие, сме длъжни повече отъ всѣкога да ѝ създадемъ максимални условия за всестранно и спокойно развитие, което ще гарантира абсолютното осъществяване и затвърдяване на вѣковнитѣ ни народни, държавни и национални идеали.

Една знаменита речъ на Шум. обл. дир. Г. СТ. ПЕНЕВЪ произнесена послучай откриването на Великия Добруджански съборъ въ гр. Добричъ

Уважаеми дами и господа, славни добруджанци,

Първо дължа да Ви поднеса извиненията на уважавания отъ всички ни Министъръ на вътрешнитѣ работи и народното здраве г. Габровски, за което не можа да се отзове на поканата Ви да присѣдствува на събора, не по негова вина, а поради това, че събития отъ особно голѣмо държавно значение го задържатъ въ София. Той ме помоли да Ви заявя отъ негово име, че непрекъснато ще следи съ интересъ работата на събора, който е една отъ изключителна важностъ народна акция.

Натоваренъ съмъ отъ името на българското Правителство да Ви поздравя и пожелаея, съ работата, която събора ще зарегистрира да подчертае високъ народностенъ духъ, стремѣжъ къмъ национална солидарностъ и готовностъ за участие на добруджанското население въ голѣмитѣ държавни акции, ако такива се наложатъ, въ защита на Царъ, Държава и Народъ. Правителството желае да бжде проявена на събора дисциплина и високо гражданско съзнание, тъй необходими въ този моментъ за стабилизиране на въжрешната и външна сигурностъ на Държавата, като всѣки участващъ, въ своята работа, въ вѣзка съ дневния редъ на събора се ржководи отъ максимата само да бжде полезенъ на България. Наличността на това разбиране е 50% успѣшно завършване на събора.

Уважаеми дами и господа,

Самото име поставено на събора опредѣля и съдържанието му: великъ ликвидационенъ добруджански съборъ. Го заедно съ формалната ликвидация, която ще бжде провъзгласена, събора има и друга много по-важна задача да зарегистрира дѣлата на деятелни работили за общата национална кауза, които ще бждатъ поставени въ Пантеона на безсмъртнитѣ построени въ националното съзнание на българина за да служатъ за вѣченъ примѣръ, за възпитание на бждещитѣ поколения за това, какъ трѣбва да се работи и мръ за родъ и Родина. Заедно съ това събора е длъженъ да направи и друга една много радостна констатация: за появата на новъ международенъ моралъ, който легна въ основата на международнитѣ отношения. Единъ новъ моралъ, който отстраня националнитѣ егоизъмъ като принципъ на международнитѣ отношения, а издигна международната политическа и стопанска общностъ като база за създаване връзки между отдѣлнитѣ народи,

нията между съседнитѣ народи за да може да се създаде една политическа и стопанска спокойна обстановка за културенъ, стопански и политически възходъ. Единъ новъ моралъ, който може да бжде изразенъ въ готовността на новия човѣкъ да се жертвува за общочовѣшко добро. Добъръ примѣръ въ това отношение ни даватъ нашитѣ съюзнитѣ съ тяхната готовностъ да се жертвуватъ за създаване условия, при които ще настѣпи благоденствие за човѣчеството, чрезъ унищожението на капитализма, плутократията и болшевиизма.

Заедно съ усилията на цѣлиятъ български народъ въ продължение на 27 години, чрезъ своитѣ политически възможности, да защитава претенцията си за връщане къмъ майката Родина откъснатата частъ отъ нейното тѣло Златна Добруджа, подсилени съ кръвта на десетки хиляди млади български синове, която ороси ширнитѣ добруджански полета, голѣма роль изигра и Добруджанската организация, която съ своята разнообразна дейностъ държеше свѣтовната обществена съвестъ винаги неудовлетворена чрезъ изтъкване на международни трибуни — словесно и писмено, както и чрезъ акции вътре въ България, че въпросътъ за Добруджа е разрешенъ неправилно и жестоко отъ Ньойскитѣ договори, и че за да бжде премахната причината за конфликтъ между двата съседни народа, Добруджа трѣбва да бжде върната на България. Цѣлокупниятъ български народъ дължи благодарностъ на ония обществ. деятели, които неуморно и безъ огледъ на лични жертви — морални и материални, съ слово и перо водиха упорита борба за възтържествуване на справедливата българска кауза — връщане свободата на поробена Добруджа.

Но уважаеми дами и господа, тъкмо тукъ, въ тази редица на излагане на различнитѣ фактори, които въ своята цѣлокупностъ донесоха свободата на Добруджа, отнета тъй несправедливо чрезъ изработенитѣ диктати на една международна формация отъ народи, които заедно съ тяхното създаване изковаха и причинитѣ на днешниятъ страхотенъ свѣтовенъ конфликтъ, бързамъ да спомена за единъ отъ най-решителнитѣ и отъ най-кръпно значение факторъ новиятъ политически моралъ на международната общностъ, национално самоопредѣляне и социална справедливостъ, който подпомогна да бжде разре-

Единъ новъ моралъ, който е тъй необходимъ за тоношенена за България проблема за Добруджа. Въ това отношение ний сме длъжни да отправимъ своята благодарностъ къмъ нашитѣ Велики съюзнитѣ — Германия и Италия, както и къмъ нашата съседка Румъния, която не се поколеба ни за моментъ, що се отнася за установяване на добро-съседски отношения, да признае всестраннитѣ права на България — етнически, исторически, политически и пр. и да отстъпи доброволно цѣлата територия на България, като по този начинъ се създадоха психологическитѣ предпоставки за възстановяване на традиционното приятелство и близостъ между двата съседни народа, което въ недалечно минало биде регистрирано чрезъ пълното покровителство, което ромънскитѣ народъ даваше на българскитѣ революционери отъ предосвободителната епоха, и чрезъ пролѣтата кръвъ на хиляди млади ромънски войници за свободата на България въ борбата ѝ противъ турската тирания.

Отъ висотата на поста, който заемамъ и като върховенъ представителъ на Българската държава въ Шуменска областъ заявявамъ, че българскитѣ народъ винаги тачи въ душата си една благодарностъ къмъ ромънскитѣ народъ, която съ разбирателството постигнато между Румъния и България за Добруджа е подсилена до степенъ да вижда въ негово лице единъ съседъ, съ който въ интереса на двата народа, може да се създаде стабилна политическа, културна и стопанска общностъ.

Но уважаеми господа, какво значение можеха да иматъ тия фактори, ако начело на българската държава не стоеше единъ великъ и мждъръ Царъ, Царь Борисъ III — Царьъ Обединителъ, Царъ на всички българи, който живѣеше съ страданията на българскитѣ народъ и който за да премахне тия страдания не искаше това да стане съ цената на нови народни страдания и едно правителство, начело съ уважаваниятъ отъ цѣлия български народъ Министъръ-Председателъ г-нъ Професоръ Д-ръ Богданъ Филовъ, което имаше и има само една политика, защита интереситѣ на цѣлокупниятъ български народъ. Ето главнитѣ фактори, които решиха съ своето участие голѣмия български проблемъ за Добруджа и които сж отразени въ съзнанието на цѣлиятъ народъ като негови благодетели.

Следва на 2 стр.

Една знаменита реч на Шуменския обл. дир. г. Ст. ПЕНЕВЪ

Продължение от 1 стр.

Драги добруджанци,

Съднешният велик съборъ Вий затваряте страницата на едно колкото тежко, толкова и славно минало. Казвамъ славно, защото то бѣше пробниятъ камъкъ на Вашето национално съзнание и духъ, отъ него Вий се калихте и излѣзохте съ високи морални, национални качества. Добруджа — Огнище на първото българско царство, гдето духа на нашитѣ прадѣди витае, бди и формира националната гордостъ на българина, полевъбранъ, гдето хиляди български синове сложиха коститѣ си въ защита на националното достойнство и държавна цѣлостъ, духътъ на които не Ви е напустналъ нито за мигъ презъ време на робството, а

коститѣ имъ сж служили като мъртва стража на националните претенции, робство което извика на пръвъ планъ най-висшиятъ човѣшки добродетели, които тури въ услуга на националната кауза чрезъ готовностъ за саможертва за Царъ и Родина, ето факторитѣ, които оформиха националния образъ на добруджанския българинъ, въ който днесъ Царъ и България иматъ пълна вѣра, възлагатъ голѣми надежди и ще бждатъ използвани като авангарда въ националните борби за политически, стопански и културенъ възходъ.

За България, за Негово Величество Царя, за съюзнитѣ народи и тѣхнитѣ водачи „УРА“

Курсъ за пожарни ръководителн въ Шуменъ



Снимка Т. Паламаровъ

Преди нѣколко дена въ града ни бѣше устроенъ курсъ за пожарни ръководители, въ който взеха участие 20 души курсисти, чиновници подведомствени при Министерството на финанситѣ.

(На снимката, курсиститѣ наедно съ своя ръководителъ г. Б. Бошковъ презъ време на упражнението).

Конференция на околийскитѣ управители отъ Шуменска областъ

На 12 т. м. въ кабинета на обл. Директоръ г. Ст. ПЕНЕВЪ и подъ негово председателство се състоя конференция на всички околийски управители отъ Шуменска областъ.

Разгледани бѣха служебни въпроси, следъ което конференцията се занима съ въпроса за есенното засѣване, изхранване на населението и бюджетитѣ на общинитѣ.

На конференцията присъствуваха и обл. стопански директоръ г. Ст. Поповъ, който

даде ценни упътвания, както и гл. инспекторъ отъ М-ството на земедѣлието г. Георгиевъ.

Областниятъ директоръ г-нъ Ст. ПЕНЕВЪ даде обстоятелни напътствия на околийскитѣ управители за работата имъ въ арска съ ззчекнатитѣ въпроси.

СПОРТЪ

На 18 т. м. се игра федеративенъ мачъ между мѣстнитѣ клубове „Х. Омортагъ“ и „П. Воловъ“. Мачътъ завърши при равенъ резултатъ 3:3. Реферира добре г. кап. Георгиевъ.

„Интереситѣ на отдѣлната личностъ трѣбва да бждатъ подчинени на интереситѣ на българската общностъ“

(Изъ декларацията и речта на М-ръ Председателя)

Отъ особено значение се явява тази точка отъ посочената декларация.

Тя доказва, че отдавна сж минали времената, когато всеки можеше да действа въ о г л е дъ на собствени-тъ си блага.

Това обстоятелство трѣбва да се разбере и отъ всички ония, които подъ влиянието на старитѣ, отживѣли схващания продължаватъ безкрупно да ги прилагатъ въ своята обществена и стопанска дейностъ безъ да държатъ смѣтка за настъпилата промѣна.

Нека се вникнемъ отъ съдържанието на горнитѣ думи: да потърсимъ тѣхното истинско значение и оправдание; да изпълняваме повелитѣ имъ. Тогава преди да започнемъ каквото и да било, ще обмислюваме сръдствата, чрезъ които ще го извършимъ и резултатитѣ, които ще последватъ. Това ще сторимъ съ огледъ, не на личнитѣ, нравствени и веществени блага, които ще последватъ за насъ, а съ огледъ дали тѣзи сръдства и облаги сж полезни за българската държава и народъ, дали схващантѣ съ добре разбиранитѣ общобългарски интереси. Ще помислимъ, дали нашето предприемане не би ги съ нѣщо накърнило.

И при последната опасностъ ще предпочетемъ да изоставимъ намисленото, даже и ако то е въ състояние да принесе и най-голямъ полза за насъ и близкитѣ ни. Ще го изоставимъ и тогава, когато неговото неизпълнение би ни причинило лични вреди и неудобства.

Ние всички сме нераздѣлна частъ отъ българската държава, отъ нашата народна общностъ, и всичко, което ги засѣга, засѣга и насъ. Върването, че съ противната си дейностъ бихме достигнали нѣкаква лична облага ще бжде въскога несъстоятелно. Защото несъстоятелността съ общитѣ ни интереси, облага, каквато и да е тя, ще бжде само временна. Вредна за българската общностъ, нейната вреда непременно ще се отрази, макаръ и косвено, и върху насъ, като нераздѣлна частъ отъ тази общностъ и ще унищожи и личнитѣ ни облаги, които сме очаквали.

Ако всички мислимъ и действаме съгласно горния народополезенъ принципъ, колко много нашия животъ, заедно съ този на държавата и на нацията ни, би билъ оплодотворенъ; колко много отъ неговитѣ трудности биха били премахнати.

Ако се ръководимъ отъ това обществено съзнание, което единствено е въ състояние да спои народа ни, ще се уверимъ, че и редъ неприятности, които ни тревожатъ днесъ, като продоволственитѣ и др. биха станали по-преодолими. Защото, тѣзи неприятности се дължатъ въ по-голямата си частъ на редъ противоречиви между насъ схващания, болезненъ егоизъмъ и като последица, лични и социални стѣлкновения на интереси.

При идеалното приложение на горната декларация, при съзнанието, че всички сме българи и сме длъжни еднакво да понасяме несгодитѣ, които ни се налагатъ, у насъ биха станали излишни редъ усложнения днесъ и изключителни наредби. Държавнитѣ ни и общински власти биха имали много по-малко работа, а сждилицата ни, много по-малко дѣла.

Нека разберемъ, че за общото ни добро, днесъ всеки отъ насъ, каквото и да е неговото положение — богатъ, беденъ, ученъ или невежъ, трѣбва да бжде, органъ, частица, елементъ отъ общата българска фамилия и въ качеството си на такъвъ, забравящъ себе си, да мисли и да действа отъ нейно име, успоредно съ опредѣления отъ нея планъ — този за бждещото благоденствие на страната и на народа ни.

Това, което се иска въ случая, не сж жертви, а само изпълненъ националенъ дългъ, изпълнено задължение къмъ Българщината отъ всеки, който носи името българинъ.

Георги Павловъ

Срока за доброволната вноска безъ лихви на третата и последна третина отъ общинскитѣ данъци, такси и врѣхнини изтича на 20. X. За събиране на данъцитѣ следъ тая дата, къмъ неизправнитѣ данъкоплатци, бирницитѣ събирачи при общината ще взема въ езекутивни мѣрки.

Отъ Фин. Отдѣление

Ново къмъ народнитѣ хора



Както съобщихме въ минали си брой, въ София се закрѣпѣва дамския юнакъ — главатърски курсъ.

Въ него бѣха демонстрирани всички видове игри, лека атлетика и др. Особено вниманието се обърна и на нашето народно хоро, което се допѣше съ хубавата ни народна косица.

Тази традиция трѣбва да се поддържа отъ всички, особено днесъ, когато трѣбва да обединимъ всички творчески сили на българщината.

ЕДНА НОВА МАТЕРИЯ

отъ вжглища, варъ и... вода

На международния панаиръ въ Будапеща, който се откри на 15 августъ отъ регента на Унгария, Хорти, тази година за пръвъ пѣтъ германската фирма И. Г. Фарбениндустри излиза съ артикули, които произвикваха истинска сензация въ срѣдъ стопанскитѣ кръгове на унгарската столица. Това сж напълно синтетични нишки, конци, коси за четки и жици направени въ основата си отъ новата материя „перлонъ“. За тѣхното произвикване не сж били употребени традиционното дърво и целулоза, а като основни материали сж послужили вжглища, варъ и... вода. Тѣзи нови материали показватъ очудваща устойчивостъ на разрушителното въздействие на киселинитѣ и алкални разтвори, които и на нѣкои микроорганизми. Тѣзи факти сж още по-очудващи, като се има предъ видъ, че нишкитѣ на естествена вълна и коприна сж неподатливи на подобни въздействия. До преди известно време, сжществената слабостъ на материята „перлонъ“ бѣше, че не бѣше устойчива на високитѣ температури. Сега и тази слаба точка е отстранена сполучливо, като химичитѣ успѣли да увеличатъ устойчивостта на „перлонъ“ въ това направление до 120 градуса.

ПЛАТЕТЕ СЪ АБОНАМЕНТА

сжщо виждаха красотата на малката девойка и за това се радваха съ чистотата на своятѣ души...

Тя бѣше се изтегнала на тревата и бѣше сложила своята глава между тѣхъ. Виждаха ги, цвѣтята, какъ свѣтнали въ радостъ, за това, че тя бѣ сжжила главата си между тѣхъ, да надничаха въ нейнитѣ очи, искаха да разкриятъ тайната на нейнитѣ мисли. Виждаха какъ тѣ нѣжно се докосваха до нейното лице и какъ и раваха всѣко отъ тѣхъ крило, шкомъ по една цѣлувка. Тѣ милваха съ своитѣ листенца, прегръщаха я неусетно, и шепнѣха чудни приказки за тѣхния свѣтъ, за живота имъ за красотата, която тѣ имаша.

Дали ги чуваше? Дали разбираше какво и шепнѣхъ цвѣтята, та затова се бѣ усмихвала тъй хубаво и тъй тайнливо, съ погледъ блуждаещъ по небесната ширь...

Тамъ нѣкъде, горе лудъ...

Илия Евтимовъ

Различни свѣтове

Рѣдко може да се случи нѣщо подобно въ живота ми. Всичко бѣше тъй хубаво, че искамъ пакъ да го разкажа.

Преди години бѣхъ сънувалъ единъ чуденъ сънъ. И тогава не можахъ да издържа на изкушението да не го разкажа, както и сега не мога да устоя да не разправа, това, което ми се случи. Не е вече сънъ, което ще ви разправа, а самата действителностъ. Но всичко това идва да направи отъ мечтата ми, нѣкога породена отъ този сънъ, всичко сънувано, въ една действителностъ. И всичко това тъй хубаво!

Спомнямъ си деня, следъ като бѣхъ сънувалъ тоя чуденъ сънъ. Бѣхъ се влюбилъ въ една чудна девойка съ сини очи, които отражаваха небесната синевина и съ чудно злати-

ститѣ коси, които оглѣсваха последнитѣ слънчеви лъчи на залѣзващото слънце. Бѣхъ като лудъ, опияненъ отъ нейната красота. Даижехъ се презъ цѣлия денъ като на сънъ. Нищо не виждахъ. Предъ менъ бѣше застанала тая хубава девойка, и че тя бѣше усмихваше. Азъ бѣхъ я обикналъ въ една нощъ само! Но все пакъ тя бѣше сънъ. Годицитѣ минаваха и постепено изличаваха отъ менъ образа на тая девойка. Може да се каже, че вече бѣхъ я забравилъ. Само въ менъ се крепеше единъ споменъ за очарованието, което съмъ ималъ, когато я сънувахъ, и че тя бѣше неземно хубава съ своитѣ очи, своята коса и съ цѣлото свое сжществуване...

Единъ денъ, а той бѣше слънчевъ хубавъ денъ, когато

срѣснахъ една малка девойка съ руси коси и сини очи. Нѣщо ме пробуди. Сърдцето ми трепна. Въ менъ изпъкна веднага оная, сънуваната. А тая, не бѣ ли сжщата. Не бѣше ли тая, която търсихъ тогава не посредствено следъ съня си, да я видѣ. Сърдцето ми трепваше туптеше, когато видѣхъ всичко тъй хубаво. Като че ли бѣше възплотение на моя сънъ. Тя е сжщата: — моята мечта, моя сънъ. Нейнитѣ очи бѣха и тѣ сини и тѣ отражаваха небесната синевина. Нейнитѣ коси; тѣ бѣха руси и тѣ отблѣсваха последнитѣ слънчеви лъчи на залѣзващото слънце. Азъ не можахъ да се и лжжа. Тя е...

Колко странно бѣше, че се запознахъ съ нея. Колко странно бѣше, че заедно въ една компания, кждето бѣше и тя, бѣхме излѣзли вънъ отъ душния градъ, въ срѣдъ полето, въ срѣдъ цвѣтята...

Азъ я слушахъ да говори и

въ ушитѣ ми звучеше, чрезъ спомена, говорътъ на тая, която сънувахъ и чийто образъ бѣ възплотенъ въ тая, която стоеше тукъ близо до менъ. Говорихме и както нѣкога се опивахъ отъ нейния говоръ и слушахъ музиката отъ него, на нейнитѣ думи, съчетана въ хармония съ гласовѣтъ на малкитѣ цвѣта, които я заобикаляха, и които се радваха, както менъ, на нейната красота. Тѣй хубаво бѣше всичко! Нима бѣхъ могълъ да искамъ сега нѣщо, освенъ тя да бжде тѣй близо до менъ, тая, за която съмъ мислилъ нѣкога тѣй дълго. Гледахъ какъ малкитѣ цвѣтенца, съ каква нѣжностъ я гледаха и какъ и се усмихваха, какъ и се радваха. Азъ ликувахъ, защото тия, които обичахъ, малкитѣ цвѣтенца, се радваха заедно съ менъ на тая, която съмъ обичалъ... Тѣ ме гледаха съ своитѣ тайнствени очи и ми се усмихваха. Ние се разбихме... Тѣ

Голѣма стопанска конференция въ Шуменъ

тъ облачета, които се гонеха по небесната ширь . . .

Чухъ нѣкой близо до менъ да ми шепне . . . не е ли това ты?.. Не! Бѣше една малка метличина, израстнала близо до мѣстото, кждето бѣхъ посмѣлъ да сложа главата си. Тя ми кимаше съ главицата си и ми говореше тихо: „Откжсни ме, откжсни ме“. Слабия вътъръ леко я докосваше и тя се наклоняваше и повтаряше пакъ: „Откжсни ме, откжсни ме“. Азъ разбирамъ много работи, знамъ какво искахъ. Преду-сещаамъ твоя лудъ копнежъ. Разбирамъ и защо не си самъ съ нея. Разбирамъ васъ хората, които се измъчватъ често пжти тъй много въ тази действителность. . . не така е при насъ. Ние живѣемъ въ другъ свѣтъ. Въ свѣта на мечтитѣ. При насъ е всичко хубаво, тъй както е създадено само въ мечтитѣ при васъ. При насъ мечтитѣ сж действителность. . . Откжсни ме, и тя ако разбира

Често съмъ приказвалъ съ
тѣхъ и ние бѣхме добри прия

**Който желае да стане
абонатъ на вестника, да
се запише при ред. на-
в-ка — общината — II ет-
стая № 5**

Тя ги занесе после въ къщи.

Печать „СПАСЪ ПОПОВЪ“
Шуменъ — 1942 — 92

Шуменски общински вест

Вестник за стопанското и културно издигане на гр. Шумен

Уредник: П. Рибаров

Официални обявление — 2 лв. кв. ом.
Търговеки обяви и други по опоразумение.
Известия за благотворителни цели — безплатно

Нашият репортаж

Публиката от която зависи успеха на театъра

(Кой съ какви очи гледа на театралното представление)

Не винаги цѣлата публика въ театъра гледа представлението съ еднакво разбиране, нито пъкъ седи на еднакво добри мѣста.

Докато едни седятъ въ удобни фотьойли на партера или въ уютнитѣ ложи на първия балконъ и гледатъ артистите близо предъ себе си, други „достигатъ“ до сцената чакъ отъ „ангелчетата“ на втория балконъ и отъ галерията на явостоящитѣ.

(При явостоящитѣ човѣкъ трѣбва да бжде спортистъ.) За да може съ лакти и мисци да си осигури по-точно наблюдателно мѣсто, и често пѣти, отъ цѣлото представление може да види само краката на артистите.

Публиката отъ втория балконъ и отъ галерията на явостоящитѣ не се занимава съ театралнитѣ клоки. Тази публика не я интересудатъ никакви роднински или приятелски връзки съ хората отгатакъ рампата, както това е у „известна част“ у публиката въ първитѣ редове на партера и въ ложитѣ. Хората, които гледатъ прави театъръ или пъкъ стоятъ на най-високитѣ по мѣстонахождение мѣста, сж (най-строгитѣ театрални критици.) Тѣзи хора даватъ най-много за театъра, тъй като даватъ всичко то, каквото иматъ. Затова и искатъ най-много. Тѣ сж дошли само да видятъ представлението и съ това се задоволяватъ. Обаче, отъ тѣхъ за виси, дали ще се разнесатъ бурни одобрения или негодувания по случай известната пиеса.

И не рѣдко се случаватъ галерията да смѣкне нѣкоя пиеса отъ репертоара или пъкъ, благодарение на нейната прозорливост, — непознатъ артистъ да стане въ кратко време „звезда“. Оттукъ иде и основателниятъ страхъ, който нѣкой артисти иматъ — отъ галерията...

(Галерията си има своята самостоятелна публика) По-голямата частъ тукъ сж студентитѣ. До тѣхъ се нареждатъ дребнитѣ чиновници, гимназиститѣ, занаятчиитѣ и работничитѣ. Всички тѣ търсятъ отъ театралното представление да имъ покаже действителниятъ животъ. Ако въ пиесата нѣма нищо реално, ако не се разисква нѣкой общественъ проблемъ, поставенъ на здрава почва, тогава хората отъ галерията негодуватъ и напушатъ представлението неудовлѣтворени, колкото и шаренъ да е декора, колкото и да е хубавъ тоалета на героинята... Не е външниятъ блѣсъкъ, който може да заслѣпи публиката отъ най-евтинитѣ мѣста въ театъра.

Когато пиесата задоволява изискванията на тази публика,

тогава на втория балконъ и въ галерията за явостоящи е препълнено. Хората се натискаатъ около перилата, надигатъ се единъ задъ другъ. Много отъ тѣзи хора, които ще трѣбва да гледатъ представлението (въ продължение на три часа прави.) идватъ въ театъра половинъ часъ преди определеното време, за да си запазятъ по-добро мѣсто. Така въ продължение на много дълги минути чакатъ да започне представлението и разговарятъ.

— Тази пиеса съмъ гледалъ вече три пѣти, — казва единъ — Въ началото на третото действие има една сцена, при която театърътъ се тресе отъ ржкоплѣскания... — Преди нѣколко дни гледахъ една опера, — говори другъ. — Азъ разбирамъ — да се слуша музика, пѣние но (малко сж оперитѣ съ смислено съдържание...

Но когато свѣтлинитѣ въ залата загаснатъ и плюшената завеса полети въ висинитѣ, разговоритѣ стихватъ, като че ли пресѣчени съ ножъ. Отъ втория балконъ и отъ галерията на явостоящитѣ се гледа съ най-големо внимание и се дебне момента, когато ще се одобрява или негодува...

Публика за галерията има навсѣкжде. Дори и тамъ, където въ театъра нѣма предвидено специално мѣсто за нея Навсѣкжде има хора, които искатъ театърътъ да бжде актуеленъ и народополезенъ. Тѣ поздравяватъ винаги съ грѣмки ржкоплѣскания представлението, ако могатъ да се поучатъ отъ него и ако то е близко, макаръ и отчасти, до живота...

Анг. В. Ивановъ

Деньтъ на българския Червенъ кръстъ.

За осми пѣтъ на 18 октомври 1942 г. ще се празнува въ цѣлата страна „Деньтъ на бѣлг. Червенъ Кръстъ“.

Въ деньтъ на отпразднуванетоъ ще се събиратъ помощи отъ гражданитѣ.

Както се има предвидъ усилената дейностъ на д-ството и клоноветѣ му, наложена отъ особеното положение, въ което се намира страната и за засилване възможноститѣ на д-ството да подпомага съотвѣтнитѣ държавни и общински служби при уреждане подкрепителни спирки, издирване посрещане, изхранване, обличане и отправяне на пленници отъ бѣлг. произходъ, уреждане санитарни влакове и др. апелира се къмъ всички да правятъ щедро своето милосърдие, за да може Бѣлг. черв. кръстъ да осъществи всички възложени му начинания въ името на Велика и обединена Бѣлгария.

ХРОНИКА

Размѣнени телеграми по случай Възшествието на Н. В. Царя

Хараламбиевъ общински кметъ — Шуменъ.

Благодаря искрено Вамъ и на гражданството за поздравитѣ и хубавитѣ пожелания, които Ми изказвате послучай праздника.

ЦАРЬТЪ.

Негово Величество Царя Двореца — София

Отъ името на Шуменското гражданство, отъ общинския съветъ и отъ мое име молимъ Ваше Величество да благоволи и приете нашитѣ най-сърдечни поздравитѣ и пожелания послучай двадесетъ и четире годишнината отъ възшествието Ви на престола на славнитѣ български Царе.

Обединени подъ скиптъра на Ваше Величество отъ Черноморе до Охридъ и отъ Дунавъ до Бѣло море благодарение на Вашата мъдростъ и здрава държавна политика ние молимъ Вселитния да Ви дарува крепко здраве, за да може дълги години да водите държавата и народа къмъ мирни победи въ всички области на нашия животъ.

Шуменски градски кметъ Хр. Хараламбиевъ.

Българо-германското културно дружество съобщава че г. Проф. Д-ръ В. Лобнеръ отъ Търговската академия въ Лайпцигъ, ще изнесе на 19 т. м. въ града ни сказка на тема: „Основни въпроси на професионалното образование и професионалнитѣ насоки въ Германия“.

Въ началото на м. ноември ще гостува въ града ни Добричкия общ. театъръ който подъ директорството на г. Поповъ ще изнесе пиеситѣ: „Жишове“, „Свекърва“, „Богъ да прости Леля“ и „Напастъ“.

На 11 т. м. въ катедралния храмъ се отслужи панихида и молебень за бѣлгарскитѣ и руски инвалиди отъ свещеноикономъ Василий Дошевъ, баща на нашия Арх. н-къ протоиерей п. Василевъ.

Следъ службата свещ. Дошевъ говори за заслугитѣ на бѣлг. инвалидъ.

Съобщава се на всички готвачи отъ града, че за м. октомври има отпуснати отъ комисарството брашно и оризъ за нуждитѣ на сѣщитѣ.

Предоволствениитѣ книжки се завѣрзватъ въ комисарството.

ТЕАТРАЛНАТА ТРУПА при „Трудъ и радостъ“ ще изнесе битовата пиеса „БОЙКА“ на 24 т. м. въ салона на чит. „Арх. Михаилъ“.

Сжщата пиеса ще бжде изнесена последователно за учаци и войници.

ОБЯВА

Обновената община „НА-ДНЪ“ — Шуменъ, срѣщу сиропиталището, копува всѣкакви вехти, бракувани обуща, ластици и чизми. Приематъ се поржчи съ собственъ материалъ и всѣкакви поправки на вехти обуща и лепене ластици.

Отъ НА-ДНЪ.

Бѣлгари, помогнете и помагате на Б. Ч. К., за да може и той въ дни на нужда да ви се притекатъ на помощъ.

Българското село се благоустроява



Мина времето, когато нашето село съ своитѣ кални и нечисти улици имаше неприветливъ видъ. Днесъ всички грижи на държавата сж насочени за него. Вото благоустрояване и подобрене бита на бѣлг. села. Въ тѣзи мѣроприятия живо участие взема и селянина. (Снимката ни представлява копане подопроводенъ каналъ въ село, край Шуменъ).

Сждия Изпълнителъ при Шуменски Околийски Сждия

Обявление № 406/42 г.

Подписаниятъ Ради П. Стефановъ, Сждия Изпълнителъ при Шуменски Околийски Сждь, обявявамъ на интересъ щитѣ се, че на основание на изпълнителния листъ по ч. д. № 203/42 издаденъ отъ Шум. Окол. Сждь и съгласно 807 и последующитѣ отъ закона за Гражд. Сждопривоство, следъ петнадесетъ дни отъ датата на еднократното бликуване въ в-къ „Шум. общински вест“ до 17 часа онова число, което съответствува на датата на публикуване въ канцеларията ми въ гр. Шуменъ, ще трае публична продажба на недвижимия имотъ принадлежащъ на Иванъ А. Теркъ отъ с. Царевъ бродъ — Шуменско за удовлетворение вземането на Минко Йордановъ Тодоровъ отъ гр. Шуменъ, а именно:

Една кжща съ дворно мѣсто отъ 1696 кв. м., отъ кж 45 кв. м. застроени, находяща се въ с. Царевъ Бродъ, Шуменско при сѣседи: Иосифъ Кристиянъ Хумелъ, Адамъ А. фелдъ, пѣтъ и Стефанъ Младеновъ, съставляващо парцел II. въ кварталъ 47, по регулационния планъ на с. Царевъ Бродъ — Шуменско, при първоначална оценка 16,000 левъ. Имота не е ипотекиранъ.

Желющитѣ да купятъ имота могатъ да се явятъ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ да глеждатъ книжата и да наддаватъ за гореописания имотъ като представятъ отъ Б. З. и К. Банка Шуменски клоноустройство за правоучастие въ търта за внесень 30% 10% върху първоначалната оценка.

Сждия Изпълнителъ: Р. П. Стефановъ

Шуменскитѣ туристи благодарятъ за проявената пожертвователностъ на тѣхнитѣ съграждани

Културнитѣ и обществени дѣла се творятъ обикновенно отъ даруванъ трудъ, доброволни жертви и благотворителностъ. Така бѣ изградена и хижата на шуменскитѣ туристи, тамъ — на върха Хисаря. Тя е едно културно придобитие на града ни, което трѣбва да се цени и поддържа отъ цѣлото шуменско гражданство. Подържането и разхубавяването на такъв имотъ, който не носи нито левъ приходъ, очаква пакъ на гражданско и туристическо съзнание и щедро дарителство.

Съ задоволство настоятелството на шум туристическо д-во „Висока поляна“ отбелязва, че и въ тия твърде затруднени времена, предани туристи и съзнателни граждани даватъ и днесъ такъв примѣръ на пожертвователностъ за подържане културнитѣ ни придобития. Затова настоятелството на клона изказва най-сърдечна туристическа благодарностъ на преданитѣ туристи:

1) Г. Цвѣтанъ Ивановъ за подаренитѣ 1500 лева за „Фондъ подържане хижата“ и 2) Г. Кирилъ Кънчевъ за подаренитѣ 500 лева за обзавеждане при хижата аптечка, съ медикаменти за ползуване отъ посетителитѣ при нужда.

Нека тѣхниятъ примѣръ бжде последванъ отъ много такива дарения, които ще дадатъ въз-

Сказка за Македония

На 16 т. м. въ салона чит. „Арх. Михаилъ“, кжто се бѣ стекло масово шуменско гражданство и ученическото общество г-жа Е. А. Козарова отъ Бургасънесе твърде интересната сказка на тема „Моятъ чатления изъ Македония“.

Съ единъ колоритенъ стилъ разказа предъ слушателитѣ великолепието на македонскитѣ пейзажи, говори за героични спомени на едно трагично наило, за силното религиозно национално чувство на истинския македонецъ и за дивния обликъ на Македония презъ миналото.

Сказницата бѣгло даде поводъ за художествени сѣдания за македонскитѣ герои и героичнитѣ подвизи на нитѣ чедъ.

Особено занимателна бѣ описанието си за хубаво оригинално македонско топло кжто е традиция и се игри жаръ и увлечение.

Силно бѣ подчертано патриотичното чувство на донца и устремниятъ му летѣ къмъ възвишенитѣ идеали.

Възможностъ хижата да стане приятното, красиво мѣсто на нашата околностъ за отдихъ и разходка и наслада на шум.

Отъ кж